

Megjelenik havonként háromszor, egy-egy Iven, negyedét alakban, közhasznú tartalommal. Előfizetési díj egy idényre, vagyis félévre: helyben, házhoz hordással 1 forint 50 krajczár, vidékre, postán küldve 2 forint. Egyes szám ára 10 krajczár.

HORTOBÁGY.

FOLYÓIRAT.

Előfizetést elfogadnak a helybeli könyvtárak, Borsós Ferencz gyógyszerész ur, és a szerkesztő. Minden a folyóiratot vonatkozó levelek a szerkesztőhöz (Szécutca 2465-dik szám) intézendők.

1862.

16. szám.

April. 1.

Kovács Gyula költeményei.

(Közrebocsátja Biharí Péter. XXII. 65 lap! Debreczen. 1862.)
A városi betűi. Ára 50 krajczár.

Mintha a költők életére mostoha légegy lenne a Debreczené: a keblében feltűnő csillagok, ragyogásuk kezdetén halványulnak el! Goethe élethosszára méltó Csokonayja, felényi időt sem élt mint az, s a nagyreményű Nagy Imre, élte tavaszkorában hunyt el. Azonban a természet visszatermő ereje végtelen, s azon időben, mikor Nagy Imre halottfejére, a dicsósorut fűzni kezdték, talán azon pillanatban, midőn a költő anyagában, a halálos betegség magva megfogant: Kovács Gyulát adá a világnak. —

Most Kovács Gyula sincs többé. Mindnyájan érezzük a veszteséget, melyet az alig 22 éves ifju kimulta okozott, s e fájó érzet öszlönöz engem arra, hogy — miután szellemi emléke, az irodalom terén már fel van állítva — a ránk s hazájára hagyott kedves örökséget: költeményeit jellemezzem, s az olvasásuk közben érzett lelki élményeket, futólag előadjam. Ha egyéni felfogásom, többekével találkozandik: többet értem el célomnál, s azon öröm lesz jutalmam, mely az érzelmek öszhangjából származni szokott.

1. A költemények sorát a „Sirvirág” nyitja meg, mely mintha a többinek szellemét, egy gyünév alá akarná foglalni s képíleg jelzi, hogy a sirvirág, maga a dalár. Picziny, mégis nagy, rövid, de tömört, egyszerű, de diszes,

írásakor képzelt, s utólag pontról pontra beteljesült látmányokat tartalmazó költeményke ez; a kisedszépnek, az érzelmi dalnak remek példánya.

2. „A Sajónál.” — Alig van hazafi költő, ki e gyászemlékü folyót meg ne énekelte volna. Költőnk arany keretbe foglalt, sőtét festményként tünteti azt fel; s a mennyiben a szépen ecsetelt környék és „viruló tér” által oda engedi magát ragadtatni, hogy a sirást mintegy megtiltja, sőt új élet fuvalatát éreztetli: a főstmény eredeti fölfogásu és kedves hatásu; daczára, hogy eszméi helyenkint nem újak. Ezért tűnik ki, mint kevésbbé ismert, a negyedik dalszakban e gyönyörű hasonlat:

Oly dicső e táj felett az ég is!
Tiszta kék, csak olykor fölleges,
Mint midőn a lányka kék szemében,
Egy fuló könyv végig rengedez.

3. „A távolból.” — Itt már egész ihlettségében lép elő a költő, s lantjának tán legszebb gyöngy ez. A szülőföldre visszatekint, és lát; visszavonzódik, és érez; vissza képzeli magát, és boldog. Irálya, képzelme, érzelme ragyogó, virágos, lélekgyúlasztó. Hervadó ősz és alkony elandallíják; az édes „otthon” álmoképben merül fel előtte, míg felocsudását könyei jelentik; végül a hazaszeretetre magasztosul:

akkor

Üdvözít a lélek, hogyha van hazátok.

A szülő föld és ennek nagyban vétele a haza, egymásban összefolynak. — Lehellen egy hasonlattal összefűzött ellentétet a többi közöl ki nem emelnem:

Látom t'ott leng a sas, szárnylegyíngelve; mint
Ég felé törő nagy gondolat, merészen,
Míg alant, zizegve kókadó kalászkok
Ringatóznak, a szél reszkető ölében.

4. „E m ö d n é l.” — Kiválóan gazdag a hasonlatokban. Alapeszméje a haldokló haza, melyet a busuló költő, az őszi hervadásban lát megszemélyesítve. — Mily különös az egyéniség! Míg a Sajónál fönn lengve, reményt lobogtatva zeng, arcán rózsapír, keblében derű s a természet tisztaság, — addig e művében, a természet tüneményeire is bus színt lehel elborult szelleme. Ekép lesz a mű saját lelki állapotunk viszfényévé. — Hervadó vidék, naplenyugvás, esti harangszó, csillagos éj, patak, róna öle, — mily mindennapi elemek, menyiszer fel és elhasználvák, s mégis a muzafi kezében mivé vannak teremtvé! azt csak átértzett olvasás után lehet elmondani. — Ha csak egy-két vigasztugár löve'ne ki soraiból, megható szenvény (elegia) leendett. — Mint siri gondolatot, fagyasztó szépséget emelem ki, a patak és féreg közti e sajátos hasonlatot:

Néma minden: ha a víz fekszik a táj,
Egy patak foly rajta végig épen,
S mint halott fejen a siri féreg,
Ugy kering a tar halom tövében.

5. „Hazámban.” — A költő otthon, a szülei ház csöndes udvarában van, s a honlét édes öröme által magán kívül ragadtatva, magát külföldről jöttnek képzele, s szülőföldét az egész honnal azonítja. — Ennél kedvesebb összetévesztés, a költészet világában alig található. — S mily ellentét! Erdélyi a költészetünkben lábrakapott vidékiességet, „Magyar lyrájában” meg-
rója, s Kovács a részletet az egésznek annyira feláldozza, hogy midőn annak megéneklését vár-
nók is tőle, ezt magasztalja. — Az egész költeményen, a szelid öröm rózsaszín fonala vonul végig, párosulva a honszeretet imává magasztosult érzetével. — A bájos nyelv mellett valódi bensőség, egység, csaknem könyekre fakasztják erejük által az olvasót. — Jól esik után zeng-
nünk a fő eszmét, melyre költőt, a szülőföld örömeinek élvezése vezette:

Szép ez a hon! másat senki sem találja,
Bércze menybe néző, csillogó lapálya,
Kék egével együtt képzelt arculatja,
Olyan, mint az isten legszebb gondolatja.

Feltűnő költő észjárása: a fűszálakat ősapák

sejtáinak képzele s fényes lelkőknek a légben re-
géséből származtatja a délibábot.

6. „A Tiszánál.” — Minden költeménye közt legzengzetesebb, s a Kovács Gyula költészetében egybeolvadó zenészetet és festészetet érzékelteti. — Meg kell engednünk, hogy Petőfi után, a Tisza megéneklését, még csak megkísérelni is merészség volt, s mégis Kovács kísérletét gyönyörűn sikerültnek kell neveznünk. Mint ott Petőfi, úgy itt Kovács nem tagadták meg magokat, s az örök szilaj és örökborongó költők tárgyban találkozáva, lelkők különbözősége annál inkább kitűnik. A mi költőnk hantján sejtelmek pengetik a hurokat; hogy minő sejtelmek; mutatja a kedélyállapot, melyben a harangszót haláldalnak, a ködöt a kőró végfohászának, a parti fűzet bus szempillának nevezi. — Minő nyelv!

„Lágyan legyen langy fuvalmak lombja szánya.”

Es minő kép gazdagság! — „a játszi fény, a zajtól félve, sugárrá foszlik szét a loccsanó habon, félre szökken, majd mint aranyhaj zillan össze,” — lehet-e a napfénynek a víztükrön mulatását szebben, hivebben festeni? — Ha van örökszép a költészet világában, érzem, e költemény az.

7. „Átmentem a síkon.” — Ebben a szabadságot éneklé meg, ő is, mint Petőfi, a sík fogalmát a szabadságával kötve össze. — Eredetiség az alakításban, mély gondolatok s töprengő képzelem jellemzik e művet. Ide mutatnak ezek „a hömpölygő felhők az ég homlokán hideg veríték;” — „a sík a világ erője kezébe, nagy fehér levél, melynek örök betűit — a vizereket — merengve olvassa a nap;” — „az égből a gondolatok mezeje;” — „a felmagasztosult emberre úgy nehezkezik ön nagysága, mint bérce-
orom koronájára az ég” (itt a könyvben alkalmasint sajtóhiba van s koronája helyett koronára olvasandó), végre

Olyan a sík, mint a magyar ember,
Egyenes, egyszerű, méltóságos lelke.

Kár hogy e műbe az öröm fogalma vegyült, mert ellentéte a festett sivárságnak, ellentéte önmagának, s általa az őszhang telje megzavartatott. Az öröm csillog, itt pedig csupán

emelkedést, s nagyság és kicsinység közti ölekezést szemlélünk.

8. „A z ar j h a z a.“ — Ugy érzik, mintha elsőbb koru művei közé tartoznának dacára, hogy sorain költészetének egy-két drága kőve csillog, nem egészen sikerült. Románzszerűsége rontja dalszerűségét; bevégezése lankadt, nem csattanó; dallamossága is kevésbé folyékony, mint az eddigieké, helyei közt kevés az eredeti. Mintha a költő ez egyszer kilépett volna szokott köréből. Mind a mellett is élvezetes, bár az utána következőnek fényessége még halványabbá teszi.

9. „Visszapillantás.“ — Itt Kovács újra egészen maga. Nyelve zeng, mint orgona; képzelme leng, mint lobogó. „A pusztá ölen alvó honkereső hősök ajkairól, a fuvalom által felesőkolt sohaj, másnap hajnalra illattá válik a virágos mezőn,“ — lehet-e ily képet légszerű finom ecset nélkül festeni? — Az egésznek szövezeete merész és új: egy pillantást vetve ezer év előttre, a hazába érkező magyarokra, leírja azok álmát; aztán egy óriás szökkenéssel a jelenre tér s kérdi „mi a mi álmunk?“ kiknek új hont találni czéltalan remény; nekünk csak egy lehetséges: szerelni a hazát, de e szeretet végtelen, mint az isten szerelete. — A nemzet dicsénekében harsogó Vörösmarty-eszme „A nagy világon e kivül...“ másolható-e eredetiebben?

„Hová is mennénk új hazát találni?

Mi, a kik e föld álmai vagyunk;

Olyanok, mint a siron nőtt virágok.

A hol születünk, ott élünk, halunk.“

Gondoljuk ehhez, hogy költőnk a forradalom utáni, alkotmánytalan korban zengett, s a „siron nőtt virág“ és magyar közti hasonlat még találóbbá lesz.

10. „A költő sirja.“ Mintha magára írta volna; saját sirja fölött elzenghető. — Azzal zárja be végsorul, hogy a dalnok hamvain merengő „nem tudja: élni vagy halni jobb?“ — Tulajdonkép a költő hivatásáról énekel, kit földönlevő „istenképének“ nevez. A legmagasb fogalom: istennel veti egybe: akkor lévén a költő legnagyobb, ha megistenül. — Felséges érzékítés benne, a költői ihlet fogalmazása; mely akkor történik, midőn az ég felé szárnyaló költő lelke, az isten égő szellemfényével összefoly. — Mint csaknem min-

den dalában, itt is két fő mozgató eszméje: isten és hön adnak gondolati alá lépésőt. — Azonban a költő mostoha sorsa feletti panasz nem új alakú, hagyományos; s el is maradhatott volna, vagy vége felé alkalmazva kerekdedebbé tette volna a művet.

11. „A dalnok bűja.“ — Tartalma igen egyszerű, százszor előforduló. A dalnok merengésében elbeszéli, hogy volt egy kedvese, kit szeretett, de az elhalt s ő most bolyong; volt hazája, az eltipratott s ő most utolsót dall, mert honából a szolgaság kiátkozta. — A jelenetek kútvenye, szín és öltözék, figyelemre méltók. A gerlebugása szerelme eldallására készíti, s ez alatt gerle és viszhang elnémul, még a lomb sem inog; majd csillanó tüzfegyverként cikázó villám, földingás, legremegés, erdőzugás lesz a kíséret, mely mellett a zilált haju költő, honfájdalmát elzokogja. — E regéczben (románz) lantosság és szép külme, bőven kárpótolnak a nem meglepő tartalomért. — Sikerült a két szeretet párhuzamba tétele; kevésbé a lant szilaj zenéje, és a kiáltó lelkiismeret egybevetése, zenélytelenséget (disharmonia) okozván a büntelen költő és bűnös lelkiismeret, hacsak a kétségbeejtő kiáltást nem vesszük fel a hasonlítás mozzanataul. — Legott-honosb Kovács a tiszta dalászatban (lyra).

12. „Merengés.“ — Költőnk sajátos tünemény. Mig más a tavaszt választja kedvenczének: ő mindig az ősszel foglalkodik. E legmagasb szárnyalatu költeményében is az őszön kezdi. — „Szép az isten gyönyörű világa... miért az élet — mégis — muló tünemény?“ — E gondolatoktól ébresztve, indul szárnyaló lelke föl, az ég felé; előadja, a mit fön látni, s onnan sem felejt el bus hazájára visszapillantani; — de magasbra vagy s istent keresi fel. Lelkének istenhez vezető utleírása nagyszerű. A mely pillanatban istent látna, vakulva hull le s tapasztalat után állítja fel roppant örök tanuságul, hogy „a föld az ember egyetlen hazája.“ — „Ne törj az égbe földképzelettel. — a bölcs megleli bárhol istenét — s tud itt is öröme találni, — szépségek festesíték itt alant meg —“ s a szép kifejezései közt felemlíti műve végén „a földi emberek lélekna-gyító szivköltészetét.“ — Ime a költemény szá-

raz váza; mellözöm a tündökleteket kiválogatni s az általános benyomás után ítélek. **Mig** Byron és Shelley óta a kor költői közül többen zord világ és embergyűlölettel s istennel keveset gondolást hirdettek: költőnk „a véghetetlen isten érzését” mondja szépnek s isten nagyságát nagyságosan hirdeti. Műve beillik a keresztyénség költészetének legillatosb virágai közé. Három fő eleme: természet, hon, isten, és ezek tárgyhoz méltó festése, e művet Kovács legremekebbjévé kenik fel. Keresztyén bölcsész, világölelő emberbarát és magyar költő szorítanak benne kezét. — Ki Kovácsot egész lényében, költészetét egész ihlettségében ismerni akarja: tanulmányozza e művet.

13. „Lehel.” — Három arany pályadíj nyert regély (ballada), s bizonyára többre érdemes. A hagyományos kürt, büvhatással érdeklé költőnk, kire a vezérek közül Lehel tett legköltőibb benyomást; más műveiben is hivatkozik rá. — E regélyben a gyors lefolyás meglep s élvezetere lelkünk, a magyar nemzeti mozam érleltetését érzi. Fénypontja a kürt hattyudalának rajza, melyre elő is készít, midőn mintegy nyitányul lengedi esésű sorokkal vezet be: „kürtjét hadi kürtjét, fogja Lehel” stb. — Igen találón festi Lehel lelki állapotát e két sor:

„A fájdalom nevetése,

A dicsőség kesegése.”

Lehel a régi magyarok hős eszménye van emelve, költő sem panaszt, sem szitkot nem ad ajkaira, sőt „vigan, vad gyönyörtől égve” indítja halni.

14. „Árpád siri alma.” — Érdekes homály fátylazza ez indulószzerű költeményt, mely mintegy mondán alapulónak látszik lenni. — Tompa zajt hall a fejdelem sirjában; találgatja: ki az? ezen szókkal riad fel:

„Csálhat a föld, el nem alhat” stb. sőt szent jogért küzdő nemzetét diadalra vezérli. — Midőn csontjaira bilincset csörögve hullni hall, s rab hívja segélyül, nemes haraggal zugja, hogy gyávát nem segél; később azonban népe földére ármány nehézkedik, ezt nem türi, hanem Hadurral együtt felkel; fehér paripára ül s az elnyomókra vágosapást intéz, csak akkor nyugván ismét le, ha elmondhatja: „nép! szabad vagy.”

E tartalom az ószövevényjövendölések, látványok hangján mondatik el. — Hadur fölkelése az erőtelj legmagasb foka. Felséges ez: „sarka alatt megroppan a világ” — „az ég ketté hasad, midőn suhit.” Az olympi Zeűsz lebeg szemeink előtt. — Kár hogy az egész nem lehetett világosabb, gyújtó hatása kibeszélhetlen lenne.

15. „Szerettek.” — Mint életirója is megjegyzi, egyellen verse a szerelemről, melyet inkább csak barátai kérelmére írt. — Ez érzelem nem volt honos keblében, s e vonás is bensőleg jellemzi őt. **Mig** más ifju költők szenvedgenek, s szívöket — mert hiedelmök szerint költő, szerelem nélkül nem lehet — a képzelet ölebe dobják, hogy valótlanról zengjenek: addig **Kovács** csak valódi, keblében létezett érzelmekről akart énekelni. Szentebb volt előtte a lant, hogysen azt, ráfogott áleszmékkal megfertőztette volna. — Ő szerelem nélkül is költő; — s önkénytelen kérdezzük magunktól: mily ihletés szállta volna meg, ha a szerelem nemesítő és teremtő erejét megismeri vala?

A többi költemény alkalmi; kevés szóm van rólok. A „Kazinczyhoz” írott — mely a dicsőség első fénykörét feje közé varázsolta, ismertebb, hogysen taglalom kellene. — A „Széchenyihez” írotnál bámulnunk kell, hogy e nagy embernek csaknem minden nevezetes tettét úgy tudta bele szőni, hogy prózaivá nem lett. Széchenyinek a számum szél után szétekintő sphinxhez hasonlítása találó és megrendítő; ép így a nagy szellem meghomályosulta s a megnevezellen nagy súly alatti porbahullás. — Ki ne illetődnék meg e sorokra:

„Utánad sir, zokog a magyar,

Magát siratja, könnyen meglehel;

vagy e művészi indokolás:

„Minden magyarnak lelke benned élt,

Azért valál a legnagyobb magyar.”

A „Csokonayhoz” írott mű némi beháborít tüntet elő. — Nagyobb alkalmi költeményei — különös! — mind halottakhoz intézvék. A „régijó Vitéz” lelke örülhet, hogy bár csaknem fél-század mulva, szülő városában előállt az ifju, ki őt méltóan megénekelje. — A mit **Kovács** életirója sejt, az e műben igazolva látszik; eszmejártása a többiétől eltérő akar lenni, s eddigi elveit

az életsály és keserűség miatt már csaknem megtagadta. De mégis magához tér, s a legtisztelendőbb odaadás érzetével így végzi: „Ember! ha huz a földi kinok súlya Annál magasbra gyulaszd lelkedet.”

Csokonay élete úgy tűnhetett fel Kovács előtt, mint gyászkeretű tükör, melyben önalakjára ismert s némi reménytelenség szelleme borzogatván, hajlandóvá lett a „csikóbőrös kulacs” vidító nedvéhez folyamodni. Első eset, hogy művében bort is említ. Csodás egyéniség a költők között; mintha bor és szerelem nélkül akart volna költő lenni.

Ezt követi „Tököli Sebők emlékezete” e füzetben s tudomás szerint a költő művei közt utolsó. — Mily szép meghalás: utóljára is a szent testvériséget hirdetve, a véglehelettel istennek hálát adva, hogy a nemzeteket megtartás hogy soha sem felejt.

Enyit „Kovács Gyula költeményeiről” száraz vázlatul. Enyit azon művekről, melyek szépségei, csak az eredeti átolvasásánál érezhetők igazán, s melyek szerzőjüket kiveszik a meghaltak közzül, és a megdicsőültek sorába helyezik. Enyit az őszi dárvak kurrogását, oly előszeretettel emlegető s egész lényében titkos borongást érzékeltető költőről, kit, mikép a francziák Petőfinket „a puszták költőjének,” mi joggal hiszünk „az ős költőjének” elnevezhetni.

Balogh Ferencz.

Közelet.

Mult számunkban említettük, hogy a „Tárogató” főmunkatársa Ábrai Károly, mult hó 20-kára, a debreczeni haditörvényszék elé állítottatott. A delictum egy „Lenkey és a Würtemberguszárók” című beszély, melynek csak kezdete jelenhetett meg a „Tárogató”-ban, a többi még kéziratban lefoglaltatván. Az ítélet mult hó 26-kán mondatott ki, német nyelven, szép trombita szó mellett, és a vádlottaknak, kívánatukra kézbesített kivonat szerint, fordításban így hangzik: „A debreczeni cs. kir. kerületi és helyőrségi hadbírótság bizonyítja, hogy a mai napon kelt haditörvényszéki ítélettel, mely törvényszékieleg

megerősítetett és kihirdetett, Ábrai Károly ur, ref. gymnasiumi tanár és a „Tárogató” című időszakos lap főmunkatársa nyilvános csend és rend elleni véttség (Vergehen) miatt, az 556 és 562-dik §§ szerint, egy havi könnyű fogságra (Profoszenarrest) íteltetett; ellenben az 1852-ki sajtórendszabályok 10 és 13-dik §§ elleni kihágás vádjá alól felmentetett és büntelennék nyilvánított; Börkei (Schwartler) Imre ur pedig, a „Tárogató” kiadója és felelős szerkesztője, a nyilvános csend és rend elleni véttség vádjá alól felmentetett és büntelennék nyilvánított, ellenben a s. r. sz. 10 és 13-dik §§ elleni kihágás (Übertretung) miatt 150 o frt nyilbüntetés pénz fizetésére íteltetett, és hogy mindkét ur, mindjárt az ítélet kihirdetése után, ügyét a cs. kir. országos katonai főparancsnokság felé fellebbezni nyilatkozott. Debreczen. 1862. martius 26. Krausz A. P. helyőrségi hadbíró.”

Kertészeti együletünk választmánya, mult hó 28-kán tartott ülésében, leginkább ügyvezetési belintézkedések számbavétele és rendelkezésével foglalkozott. — A várostól mult évben nyert földnek, dinnye alá kiárverelésével megbizottak jelentése szerint, 13 tábla, több mint 100 frt készpénzért kiadatott, s a fennmaradt 22 táblának kiárverezése folyamatban van. — A jutalékul, illetőleg eladásra kített, nemesített alma és körte csemeték nagy része elfogyott, és nagy részt elhagyatott gyümölcsöseinkben, e nagy reményű egylet jótékonyosságát hirdeti. — A dinnye földek körülárkoltatása elrendeltetett stb. stb. — Meg kell említnünk, hogy ez ülést 14 választmányi tag látogatta meg; a mi közönyösséggel nem mindig ok nélkül vádolt városunkban, nem mindennapi tünemény. Ugyan ezen ülés határozata folytán, a „Hortobágy” jelen száma mellett, aláírási iverk küldetnek szét s előfizetőinkbe. Midőn azokat becses figyelmökbe ajánlani kötelelességünknek tartjuk, egyszersmind tudatjuk, hogy a tagsági díjakat, Thamasz K. egyleti pénztárnokon kívül, a folyóiratunk 11-dik számában megnevezett vá-

lasztmányi tagok is, nyugta mellett, bárkitől szívesen fogadják.

Az „István“ gözmalom társulat martius 9-ki közgyűlése, teljhatalommal ruházta föl a képviselő választmányt, hogy azon összeget, mely az osztalék kiadásán s tartaléktöke gyarapításán felül marad, belátása szerint, jótékony hazai célokra fordítsa. E teljhatalmu választmány most előlegesen 1000 frtot rendelt kiadni; jelesen: az írói segélyegyletnél egy alapítványra 200 frtot, a helybeli emlékkertre 400 frtot, a színügyegyletnek könyvtárra 200 fr, és a polgári kórházra 200 frtot. A rendelkezés alatti összeg többi része, későbbi intézkedésre tartatott fen.

Vélis Kelemen hegedűművész márt hó 23-kán tartotta második, egyszersmind bucsuhangversenyét, a casino terében. — Hangversenyző Beriot 9-dik versenyművét, saját Bukaresti emlékét, Vieuxtemps Réverie adagioját és Ridley Kohne nagy magyar ábrándját játszá Zengei zongorakíséréte mellett. — Játéka ma jobban tetszett a szép számú közönségnek, mint a 19-ki. E kisebb teremben, hangszerének leglágább hangja sem veszett el. — F. Szabó Amália, Garai „Magyar hölgyét“ helyesen szavalta. — Térei Anlónia a Page dalát a Hugonottákból szépen éneklé, hasonlóan Mezei a „Pusztán születtem“ kezdetű dalt; de gyöngye a hangversenynek a „Kunok“-ból vett kettős dal volt, melyet igen szépen s egybevágólag énekeltek Térei A. és Mezei, Gócs Ede zongora kíséréte mellett. — A szép közönség teljes meglepéssel hagyta el a termet.

Balkányi Szabó Lajos „Magyar ősmeséi“ szerkesztőségünknel is kaphatók, az első füzet 1 frt, a 2-dik füzet 70 kr-ával. (Szerk.)

Anyagi szükségekkel küzdő h. h. egyházunk közpénzlárába, a házankint szertejárt egyháztanácsosok által, Debreczen város 42 tizedben lakó összes népessége, készpénzben 1902 ofrt 23 krt, eddig be nem fizetett ajánlatokban 265 ofrt

81 krt, és átruházott kötelezvényben 198 ofrtot, összesen 2366 frt 4 krt adakozott.

Elénken él még emlékezetünkben azon idő, midőn Debreczen legjártabb utcáin, kerékagyig erő pocsolyákban kellett járni, s a hagyományos hidak és a gondviselést dicsőítő óázok arra szorgáltak, hogy rólok a lovaknak sárba fulását, kényelmesen nézzük végig. E nevezetességük — hála istennek és elismerés annak, ki a faburkolat létesítése által sok bünt tett megbocsáthatóvá — a város közepén nincs többé; de fájdalom megvan ott, hol mind a közönség, mind a kereskedelem kényelme, az utak javítását talán leghatásosban megkivánná. Patriarchális sarunk a Teglediszálloda és vasuti indoház közzé költözött, s első kellemetlen benyomásul szolgál, a vasuton érkező vendég szemének. — Mint halljuk: kereskedelmi testületünk már több ízben folyamodott e baj megorvoslásaért, de a város a vasuttársaságra, a vasuttársaság pedig a városra utal. — Az utalgotások közt ki venné aztán rosz néven a közönségnek, ha az meg mindkettőre utal, s az indoház előtti térnek e rondaságban hagyását, mindkettő büvének tekinti?

A tiszai vaspályán, f. hó 2-től 17-ig rendkívüli (éji) vonat fog járni, mint vásárkor szokott.

A budai népszínház gyámolítása tekintetéből, Pap Antal ur, a következő tárgyakat részben tartalmazó és érintő színművekre, 120 arany pályadíjt tűzött ki: 1) 60 aranyat oly színműre, mely az erdő, legelőelkülönzés, és tagosítás; — 2) 60 aranyat olyanra, mely az életnek nyomor s az épületnek tűzvész elleni biztosításának szükséges és hasznos voltát, a kor igénye szerint, népjelenetekben magyarázza. — Beküldési határidő 1862. Okt. 1. — Minden előadásra bocsátott pályamű az első előadás jövedelmének harmadrészét, a többiének 10 száztlóját nyeri. — Ember legyen, ki e pályakérdésekre jól megfelel.

A színtársulatával jelenleg Győrött időző Hubait, egy vállalkozó Amerikába hívja, magyar színi előadásokra, előadásokint a körülményekhez képest 300—500 dollár jövedelemre. (Egy dollár annyi mint 2 f. 27⁵⁴⁹⁶/₁₀₀₀₀ kr.)

Az Akadémia 100 aranyos „Teleki“ pályadíját, „Nőuralom“ című nagyon dicsért vígjátékkal Szigligeti, a budai népszínház 50 aranyát pedig Udvardi Vincze nyerte el.

Beküldetett: „Tavaszi“ — Zsebkönyv. Több író és író nő közreműködésével szerkeszti Bibok Lajos. Győr. 1862. Ára 1 ft 50 kr. — A címkép (gr. Forray — Brunsvikné) és az ajánlat metszvénye gyönyörűek. — Megrendelhető a „Győri Közlöny“nél.

Miskolcz József nap után. Ötvenhat napokat élt farsangunk, a hamvazó havazott szerda lábainál kiadta lelkét, a nélkül, hogy csak egy bál-áldozatnak is örülhetett volna. — Élete semmiben sem különbözött halálától. — Némi részvételt kísértük ki koporsóját, s midőn sirjába lebecsátók, elfogódtunk, örömkönnny rezgett szempilláinkon, mit oda népnünk e farsangon át tanusított magatartása csalt ki, ... és a felhámadás reménységével telt meg kebelünk.

Tavaszdik ... szobájából az ember, földből a fű buvik elő, előttünk kitarva a szabadd! Felsietünk az Ava-s-hegy kalapjára a „bohér dombra“, tekintetünk megjárta a Sajó, Hejő, Tisza zöldelő rónáin, s a zengő szárnyasokkal népesülő természetben szent gondolatokba mélyedvén, eszünkbe sem jut, hogy lenn a városban a földhaló dobszó adó executiót hirdet, — nem jut eszünkbe hogy „erősen ujoncoznak.“ — Nem, nem, — lehetlen ide is föl nem hallatszani a sírásnak, mely éktelen jajszéklésbe megy át, midőn az anyának kebléről szeretett fiát tépik le! — Megyénk 456 ujonczal adózik, melyből a miskolci járásra 96 esett. — A távollevő hadkötelesekért — míg elő nem kerítettnek — a szüléket csukják ek ezen a kálmatlan helyzetbe mostanig 51 családfo jutott, — kezdetén lévén az ujoncozásnak, hogy mennyire telik e szerencsétlenek száma annak végével? isten a megmondhatója.

E szomorú képnek hátat fordítok — s még szomorubbá állok elő. — A kitünő zenetehetségű zongora virtuóz gr. Fáty István hideg tetemeit f. hó 22-kén este hozta közénk a gőzköci, s még azon este, minden ünnepélyes szertartás nélkül tétettek le, a helybeli minorita kolostorban lévő, családi sírholtba. — Béke hiamvainak! —

B. Vay Béláné lelkes honleányunk e napokban küldött szét a megye különböző részeibe, adakozásra felhívásokat, árvíz által látogatott embertársaink fölszólására. — A jótékonyág nemes erényével méltán dísekelhető magyar, e tekintetben egy nemzet által sem hagyja magát felül mulni; — s nálunk egy vedangyal állván e szent ügy élire, — a kedvező eredmény kimaradhatlan.

Nem ujság, hogy darab idő óta színészeink vannak, — kikre elmondhatjuk: „adtál uram ... de nincs köszönet benne.“ — Többnyire gyászvitézek ők, kik a tragédiákban megnevettetik, a komédiákban megrikatják a pártoló közönséget. — Jól tennék, ha színlapjok homlokára ezt nyomtatnák: „Pázmán Mihály igazgatása alatti működő társaság.“ s

ez rájuk nézve nem satyra, sőt dicséret lenne. — A 33 személyű társulában három haszonvehető tag van: Siposné, ki kellemes külsővel, csengő hanggal s meglehetősen színoskolóval bir, — Lászi, kitünő alakító tehetséggel, a László-féle generében igen élvezetes, — és Pázmán, ki — nehézkes egyformaságát elgondolva, — az apai szerepeket sikerrel adja. — A többi 30 tagot hallgattva dicsérem meg. — Mártzius 16-kán a „Peleskei notárius“ czimszerepében, helybeli fiatal műkedvelő Bakos Pál lépett fel. — A zsufolt színházban zajos tapssal fogadtattott, mit eleven játéka, helyes szavalata, szerep felfogása által ki is érdemelt; — e fiatal ember játéka több szini hivatást tanusított, mint a megnevezetlen 30 tag bármelyike. — Most a nemzeti színházhoz szerződött Szathmáry Károly vendégszerepel. — „Armány és szerelem“ben Ferdinánddal próbálkozott, birkozott meg, de kevés szerencsével. Folyó hó 22-én érkezett közénk Suck Róza gondokaművész, s a helybeli zenecapitásokkal kezelt fogva a „Korona“ vendéglő terében 25-kén hangversenyt rendezend. — Az eredményről jövő tudósításomban. —

Hortobágyi dobos.

Péterfia színház.

Mart 19. Velis Kelemen 15 éves hazánkia hangversenye. Ifju hegedűművészünk a következő négy darabot játszta: 1. Mozártemléke, Allardtól. 2. Eljen a magyar, Ridley Kohnetől. 3. Emlék Amerikára, Vieuxtempstől. 4. Röpülj feckém, Kerekérdő, és Szózat, Reményitől. — Hangversenyző fiatal éveivel, nem igényelheti magának a kész művész nevet, de játékanak már is ügyes technikája, följosgit a reményre, hogy benne. — ha tanulmányait ernyedetlen kitartással folytatja, jeles művészt nyerendünk. Játéka különösen az adagioszerűben, érzésteljes; Vieuxtemps szerzeményével már kevésbbé volt képes megbirkózni. — Érdemesítette a hangversenyt Térey Antonia magyar dala, (Erdélyi emlék Kovács Endrétől) és különösen Erkel nagy magán dala Hunyadi Lászlóból, mit énekösönök kitünő érzéssel és színezettel énekelt. — Csabay meglehetősen szavalt a Vén cigányt, halhatlan Vörösmarthyk utolsó költeményét.

A hangversenyt Ó nem féltékenny vígjáték előzte meg. Nézők igen kevés számmal.

Mart. 20. Angyal és Daemon helyett a Lowodi árvá.

Mart. 22. Mártha, Flotówtól. — Térey A. a czimszerepben szokott praecisióval énekelt, játéka is elevenebb s helyesebb volt, mint máskor e darabban; mind a mellett is ki mondjuk, hogy öt érzetűbb szerepekre sokkal inkább alkalmasnak tartjuk. Láng B. (Nancy) meglehetősen működött; karjai egyforma terjedését azonban jó lenne mérsékelnie. Foltényi (Fristán) szintén helyen volt, de azt hisszük jobban tennie, ha — mint először — hajporos ábjajjal jelennék meg; ily fiatal dandy, minő most volt, nem igen szokta még magát

orránál fogva huczollatni. Reszler (Lyonel) ma különösen jól énekelt s tiszta csengő hanggal birt. Baráti (Plumkett) hasonlóan igen jól működött. — A kardaloknál hiányzott az érő. Nézők nem sokan.

Mart. 23. A varázslatyi. — Tüneményes közönség.

Mart. 24. Mezei Vilmos jutalmaul Belizario, Donizetti gyönyörű dallamos műve. A jutalmazott (Belizár), Baráti (Justinian) Térey A. (Antonina), Sanea A. (Irene), Reszler (Alamiro) szerepeiben dicséretesen működtek, s valamennyien többször kitapsoltatták. Az Antonina és Iréne szerepeit, szeretőik egyszer megcseserlve látni; talán a bosszus s erőteljes hangot igénylő Antonina Sanea A. s az olvadóbb, odaadóbb és gyöngédebb Iréne Térey A. által adatva, hatásban nyernének; különben is ha nem esalódnak, mindkét szerep ugyan azon hangterjelmet, vagy talán jobban mondva hangfokot igényeli. — Különösen jó volt Belizár és Alamiro párdaluk. — A kardalok ma is gyöngék voltak, meglátszott rajtuk, hogy néhány tag ellávozott, vagy beteg. — Nézők szép számmal.

Mart. 25. Báró és bankár, Dráma. Irta Hugó Károly.

Mart. 26. Férjem kószál. Francia vigjáték.

Mert. 27. A tündérvilágileány, vagy a paraszt mint d u s. A színlapon Szákfi József aggszínész tudatta a közönséggel, hogy miután 42 év előtt Debreczenben először fellépve, e város kebelében, mint színész, körülbelül 30 évet töltött: hajlott kora miatt a színpadról lelép, s ez alkalommal búcsút veendő a közönségtől. — Ki volna elég érzéketlen, hibát keresni, vagy csak találni is ily alkalommal? — Ki ne mondana „isten hozzád“—ot azon derék aggnak, ki utolsó színpadi szavaival is hazaszeretetre int?...

A magyarországi vízkárosultak részére, Debreczenben tett adakozások folytatása. (I. 15. sz.)

Berghofer István 20 fr, Dragota Ignác 10 fr, Lobmayer József 5 fr, Márton László 5 fr, Balázs Vendel 2 fr, Parkas Ferencz 3 fr, Handtel Vilmos 4 fr, A n.-várad p.-szentmártoni műmalom főraktára 20 fr, Némethy János 3 fr, Pf. 1 fr, Gyürky 2 fr, Makó István 2 fr, Heinrich Ignác 2 fr, Berger Henrik 2 fr, Á. M. 2 fr, Steinfeld és Feischl 5 fr, Fabriczius Géza 5 fr, Rickl József Zelmos 15 fr, Szathmáry testvérek 1 fr, Budaházy József 1 fr. — 110 fr.

Valaki 1 fr, Csathó István 2 fr, Valaki 10 fr, Valaki 1 fr, Valaki 1 fr. — 15 fr.

Stenczinger Károly 5 fr, Beregszászi Pál 5 fr, Garbóczy Sámuel 1 fr, K. K. 10 fr, Goldstein Jakab 20 fr, ifj. Sarkady Ferencz 1 fr, Félegyházi Bénéiamin 1 fr, Menyhárt János 1 fr, Szabó Pál 1 fr, Kovács J. 50 kr, Tüdös János 50 kr, Donáthné 1 fr, Balóczi Józsefné 1 fr, Pap József 1 fr, Pánczél István 1 fr, Dobray József 2 fr, Lovász Imrené 3 fr, Tóth Antal 2 fr, Kallós Lajos 1 fr, Aranyi István 1 fr, Tóth Ferencz 1 fr, Lengyel Zsigmond 3 fr, Valaki 0 kr, Valaki 10 kr, Valaki 40 kr, R. M. 50 kr, N. N. 30 kr, Valaki 10 kr, Möricz András 1 fr, Valaki 10 kr,

Varga Gábor 1 fr, Balogh József 10 kr, Fazekas Mihály 40 kr, Nagy Sándor 40 kr, Molnár Mihály 10 kr, Borus Mihály 20 kr, Dári Miklósné 10 kr, Szabó János 20 kr, Valaki 10 kr, Szekeres Pál 50 kr, Tar Mihályné 20 kr, Zágonyi Józsefné 20 kr, Marjai József 50 kr, Hevesi János 40 kr, Sarkadi Gábor 1 fr. — 41 frt 30 kr.

Valaki 30 kr, Kardos István 1 fr, Szabó Bálint 2 fr, Aszalay József 50 kr, Varga Imre 1 fr, Fiók S. 50 kr, Fekete Márton 20 kr, N. N. 10 kr, Ember Sándorné 50 kr, Silberstein József 30 kr, Kovács György 40 kr, Máthé János 80 kr, Papp Sándor 1 fr, öz. Molnár Sámuelné 20 kr, Jenei Józsefné 10 kr, Dobray István 1 fr, Stahl Vilmos 35 kr, Nagy Sándor 50 kr, Tóth Sámuel 1 fr, Hajdu Mihály 50 kr, Mannó Lajos 20 kr, Vájsz Márton 20 kr, Vájsz Mózes 10 kr, B. Jánosné 1 fr, Valaki 30 kr, Kenderesi János 30 kr, Valaki 30 kr, N. N. 1 fr, Valaki 30 kr, Moógor Istvánné 20 kr, Valaki 10 kr, Valaki 10 kr, Valaki 10 kr, Kágyi Józsefné 20 kr, Szabó József 30 kr, Nagy Demeterné 10 kr, Bihari István 10 kr, Batori János 30 kr, Valaki 10 kr, Nagy László 20 kr, Szathmáry Mihály 30 kr, Kökenyesi Imre 4 fr, Varga János 30 kr, Borus Mihály 30 kr, Karap Sándor 5 fr. — 24 frt 65 kr.

Kaffka Károly 5 fr, Valaki 10 kr, Szikszay Istvánné 50 kr, Kovács Zsuzsika 1 fr, Rothschnek Károly 5 fr, Szmrecsanyi 5 fr, Herrmann 1 fr, Wend Antal 1 fr, Planschmied Károlyné 50 kr, öz. Vámosy Károlyné 50 kr, Szabó Lajos 10 kr, Pethő Sándor 50 kr, Liebermann Lonise 1 fr, Lőrincák Mihály 1 fr, öz. Szarvas Józsefné 10 kr, Poroszlai Lászlóné 50 kr, Csóka Sámuelné 2 fr, Névtelen 10 kr, Rózenfelt Jakab 20 kr, Sági Istvánné 10 kr, Szabó József 20 kr, Magyar Gábor 50 kr, Nyilas János 10 kr, Veszprémi Mária 15 kr, Katona Bálint 20 kr, Orosz József 50 kr, Bánki István 1 fr, G. Károly 3 fr, Zengei János 2 fr, Dávidházy 50 kr, Boschetti József 50 kr, Kainrath 1 fr, id. Németi János 5 fr, Dömsödi Lajos 1 fr, Szvátos Mátyás 5 fr, Névtelen 20 kr, Sárváry Ferencz 3 fr, Valaki 50 kr, Huszár Mihály 1 fr, öz. Varga Sámuelné 40 kr, öz. Keresztesi Andrásné 50 kr, Kiss Mihály 20 kr, Borus József 20 kr, Jóna István 1 fr, Szombati Istvánné 1 fr, Rácz György 1 fr, Németi János 20 kr, 2134. 2 fr, Katona Lajos 50 kr, Auer Andrásné 5 fr, Rosslosnyik Simon 2 fr, Obester 1 fr, Valaki 40 kr, Kállai Imre 1 frt 15 kr, Némethy János 3 fr, N. N. 15 kr. — 80 fr.

Márk Pál 1 frt 50 kr, Valaki 1 fr, Balogh Károly 20 kr, Egy jöltevő 5 fr, Balog József 30 kr, Bay Ferencz 4 fr, Kovács István 10 kr, Frohner Bernát 1 fr, Valaki 20 kr, Strósz János 10 kr, Swoboda József 50 kr. — 13 frt 90 kr.

Ármós Bálint 1 fr, Gyürki Sándor 1 fr, Ormós József 50 kr, Sombori Imre 1 fr, Baranyi László 1 fr, öz. Vecsey Józsefné 1 fr, Budaházy István 1 fr, Köhler Györgyné 1 fr, öz. Konrad Jánosné 1 fr, Schwartz Sámuel 5 fr, Valaki 50 kr, Czvetler Jozéfa 30 kr, Valaki 1 fr, Szabó Mihályné 1 fr, Reviczky Menyhért 1 fr, N. N. 1 fr, Pollák Sámuel 10 kr, Kis Orbán Imre 20 kr, Barta János 20 kr, B. P. 20 kr, Egy jóakaró 10 kr, V. M. 20 kr, Éberszt János 1 fr, Egy ember 1 fr, Egy jóakaró 20 kr, Szentesi István 50 kr, Székely János 10 kr, Szegedi Dániel 30 kr, Kőműves Antal 10 kr, Beke Károly 10 kr, Sepler Ferencz 40 kr, Böször-

A Hortobágy 16-dik számához. 1862.

ményi István 1 fr, Pálffy Dániel 1 fr, Kelemen Ferencz 50 kr, Nagy Gábor 30 kr, Rachbauer József 30 kr, Dede Mihály 20 kr, Valaki 40 kr, Király Mihály 1 fr, Kornhoffer 50 kr, Tóth Mihály 10 kr, Alföldi Mihály 30 kr, Krajnik Alajos 1 fr, Irinyi Istvánné 1 fr, Ferenczy Alajos 1 fr, Gruber József 3 fr, Egy jóakaró 4 kr, Kardhordó Ambrus 2 fr, Tegó Alajos 2 fr, Deák János 2 fr, Békesy Károly 2 fr, Furdek Nándor 2 fr, Fényes József 1 fr — 45 frt 64 kr.

Király Ferencz 10 kr, Sipos Gábor 6 kr, Ekenyi János 8 kr, Kovács Mihály 20 kr, Szöke György 10 kr, Boldog Mihályné 4 kr, Tóth Mihály 6 kr, Barna Bálint 8 kr, Erdei Ferencz 8 kr, Komádi György 6 kr, Gulyás János 8 kr, Somogyi István 4 kr, Boldog József 6 kr, Barta István 4 kr, Pap Sándor 5 kr, Kántor Ferencz 10 kr, Nagy István 6 kr, Ba'ogh Mihály 10 kr, Major János 10 kr, Tóth József 4 kr, Kis Istváni 10 kr, Balog Sándor 10 kr, Gyulai István 5 kr, Szondi Mihály 10 kr. — 1 frt 88 kr.

Tóth János 10 kr, Bodnár Sámuel 10 kr, Hajdu Lajos 10 kr, Bihari Péter 6 kr, Nagy András 10 kr, Jenei Imre 20 kr, Tarsók Sándor 10 kr, Kis Jánosné 10 kr, Szabó Mihály 6 kr, Katona Sándor 6 kr, László János 10 kr, Komáromi Károly 4 kr, Tóth András 10 kr, Bátor Mihály 10 kr, Pap Sándor 10 kr, Bucsai 20 kr, Kovács János 10 kr, Mezei András 6 kr, Biró István 10 kr, Mokány András 5 kr, Ág József 6 kr, Sütő István 5 kr, Boldog János 6 kr, Deák Péter 10 kr, Nagy András 4 kr, Tóth Péter 4 kr, Nánási Ferencz 6 kr, Kecskés István 6 kr, Szekeres Bálint 8 kr, Nehéz József 4 kr, Nánási Mihály 10 kr, Bakó János 8 kr, Bánki István 8 kr, Kis János 10 kr, Csonka Ferencz 10 kr, Vedres Mihály 8 kr, Tóth János 6 kr, Kozma János 4 kr, Katona Mihály 6 kr, Kovács Péter 4 kr. — 3 frt 26 kr.

Kádár Bálint 10 kr, Csont Sámuel 10 kr, Szekeres András 10 kr, Labonez Mihályné 10 kr, Bakó Sándorné 10 kr, Karász Pálné 20 kr, Ecsedi Ferenczné 10 kr, Vedres Mihályné 5 kr, Kovács Mihály 20 kr, Szabó Miklós 10 kr, Kulcsár István 10 kr, Székely Mihály 20 kr, Hollósi József 10 kr, Szöllösi József 10 kr, Nagy József 10 kr, Szücs István 10 kr, Hatvani Imre 10 kr, Horvát Mihály 10 kr, Géder János 10 kr, Liszka Sándor 10 kr, Mészáros Sándor 6 kr, Szabó Ferencz 5 kr, Bán György 6 kr, Major István 10 kr, Turóczy János 10 kr, Bányai Dániel 10 kr, Karácson József 10 kr, Bekecs Mihály 10 kr, Szabó József 6 kr, Kis András 10 kr, Tót István 4 kr, Tiba János 10 kr, Paksi István 10 kr, Molnár György 10 kr, Köblös Mihály 6 kr, Mezei István 10 kr, Bogdán József 10 kr, Györosi Mihály 10 kr, Kis András 20 kr, Király András 50 kr, Szabó Mihály 10 kr, Kis Mihály 20 kr, Katona Péter 10 kr, Csiszár Józsefné 10 kr, Király József 10 kr, Kozma Mihály 10 kr, Takaró Bálint 10 kr, László András 10 kr, Szabó Miklós 5 kr, Pap István 20 kr, Bátor Mihály 10 kr, Szücs György 10 kr, Tósi István 9 kr, Boros István 10 kr, Takács Mihály 10 kr, Nagy Gábor 10 kr, Maklári József 10 kr, Csendom István 10 kr. — 6 frt 42 kr.

Z. J. 50 kr, Gy. J. 20 kr, Tóth Lajos 50 kr, Fodor Sándor 12 kr, Borús Ferencz 50 kr, Barkó József 10 kr, Májér Károlyné 5 kr, Harsányi János és Török Péter 80 kr, Debreczeni Sándor

20 kr, Polgár Pál 26 kr, Kapros Józsefné 10 kr, Kapros József 10 kr, Kovács Dániel 30 kr, Sós János 20 kr, Gulyás Mihályné 10 kr, Váradi István 20 kr, Sallai Mihály 10 kr, Bakóczy János 10 kr, Vig András 10 kr, Jóga Mihály és Jóga Mihályné 20 kr, Major János 10 kr, Madar Istvánné 20 kr, Fóris András 10 kr, Váradi Mihály 4 kr, Tokaji Ferencz 6 kr, Erdey István 10 kr, Sütő János 10 kr, Schols Francziska 10 kr, Herz M. 10 kr, B. Josephine 30 kr, Simon József 40 kr, Ujvári István 10 kr, Kis József 10 kr, Harangi Mihály 10 kr, Szebeni Mihály 10 kr, Horvát István 10 kr, Hubai Ágoston 20 kr, Seres István 6 kr, Mester János 5 kr, Zimán Pál 10 kr, Szakmári Ferencz 10 kr, Csengeri Sámuel 10 kr, Barta Ferencz 10 kr, Oláh János 10 kr, Borsos József 10 kr, Erdei János 10 kr, Kis András 10 kr, Gombos Imre 4 kr, Györi Ferencz 10 kr, Némethi István 10 kr, Tarcsai Imre 6 kr, Apródi János 10 kr, Sziártó Péterné 8 kr, Tokaji Ferencz 10 kr, Pócsi Gábor 10 kr, Tóth Péter 10 kr, Bátor Sámuel 6 kr, Kovács Andrásné 6 kr, Szebeni Istvánné 10 kr, Kántor Józsefné 6 kr, Kántor György 6 kr, Tót András 6 kr, Kis Jánosné 6 kr, Szalacsi Istvánné 10 kr, Borsi József 10 kr, Györi Sándor 10 kr, Böszörményi János 10 kr, Vértesi János 10 kr, Katona Gábor 6 kr, Faragó István 10 kr, Kopányi József 10 kr, Pinczés István 10 kr, Koncz Mihály 10 kr, Szilágyi Ferencz 5 kr, Mészáros István 10 kr, Kereszturi János 10 kr, Nagy György 6 kr, Molnár András 6 kr, Nagy János 40 kr, Hájmon Vinczéné 10 kr, Kis István 20 kr, Kis István 10 kr, Kis József 10 kr, Porhammer József 10 kr, Horváth Sándor 5 kr, Porhammer Károly 5 kr, Kis Mihály 5 kr, Tóth Ferencz 10 kr, Gölner Maria 8 kr, Borsi Sándor 20 kr, Boka Sámuel 10 kr, Gebei István 12 kr, Sós István 10 kr, Tóth István 10 kr, Tóth Ferencz 10 kr, Csapek Antal 10 kr, Horváth Gergelyné 10 kr, Kis Ferencz 10 kr. — 12 frt 76 kr.

Szoboszlai Ferencz 10 kr, Nagy Sándorné 5 kr, Pesti Bálint 10 kr, Orbán Lajos 10 kr, Pap József 20 kr, Derecskei Péter 10 kr, Vékony Mihály 10 kr, Tamáskovics Sámuel 4 kr, Bozóki János 10 kr, Fényi József 10 kr, Halmi János 5 kr, Molnár Mihály 10 kr, Szücs István 10 kr, özv. Szilágyi Mihályné 10 kr, Szilágyi Mihály 5 kr, Takács Sándor 10 kr, Gulyás Sándor 10 kr, Név nélkül 10 kr, Hegedűs István 10 kr, Tarsoly Mihályné 6 kr, Vékony Péter 4 kr, Kerékgyártó Mihály 2 kr, id. Bozóki János 10 kr, Nagy Bálint 10 kr. — 2 frt 14 kr.

Kulcsár Józsefné 10 kr, Nagy Bálint 60 kr, Tóth Mihály 20 kr, Szekrényesi István 10 kr, Bakos Istvánné 30 kr, Nagy János 6 kr, Széles Sándor 10 kr, Nagy András 10 kr, Pap András 6 kr, Kovács János 10 kr, Juhász Lajos 10 kr, Tóth Bálint 10 kr, Balog István 10 kr, Barta József 10 kr, Posta Ferenczné 4 kr, Farkas János 10 kr, Kaszás Jánosné 10 kr, Kovács István 5 kr, Barta János 4 kr, Sipos János 4 kr, Mirkó Gábor 10 kr, Szabó György 14 kr, Tökés István 5 kr, Juhász Dávid 10 kr, Gyarmati Gábor 20 kr, Csiszár István 10 kr, Németh György 26 kr, Szentesi Bénéiamin 10 kr, Kovács Mihály 4 kr, Katona Józsefné 10 kr, Szabó Mihályné 10 kr, Takács Istvánné 2 kr, Nagy György 10 kr. — 3 frt 36 kr.

Szatmári Gábor 20 kr, Johan Pál 10 kr, Balkányi Szabó Lajos 20 kr, Gál Mihály 1 fr, öz. Nagy Sándorné 20 kr, Szücs Márton 10 kr, Györi János 40 kr, Halasiné 50 kr, öz. Szilágyi Mihályné 10 kr, Harsányi Gábor 10 kr, N. N. 10 kr, Villás Jánosné 20 kr, Valaki 6 kr, Aszalai József 10 kr, Lakatos Márton 20 kr, Makai Ferencz 20 kr, Szatmári Sándor 20 kr, Balog Péterné 10 kr, öz. Matólesi Sándorné 20 kr, Szecei Sándor 50 kr, Antal Gábor 50 kr, Szatmári György 10 kr, Lovász János 40 kr, Nemes Gábor 1 fr, Pongor András 20 kr, Borsay S. 30 kr, Weisz Mózes és fia 50 kr, Draveczy Zsigmond 1 fr, Kacz Henrik 20 kr, Nagy József 5 fr, Hanf Márton 20 kr, Domokos Lajos 30 kr, Vágó András 20 kr, Valaki 60 kr, Horváth József 1 fr, Valaki 30 kr, Balogh Lajos 1 fr, Fried Mór 1 fr, Kern Henrik 1 fr, öz. Varga Józsefné 40 kr, öz. Kátai Mártonné 2 fr, Halasi Bálint 1 fr, Csonka Dániel 2 fr, Szabó József 1 fr, Valaki 10 kr, Dancsházi István 20 kr, Lefkovich Ignác 10 kr, Rozenberg Ignác 20 kr, Áron Manó és társa 2 fr. — 28 frt 56 kr.

Fischer Mihály 10 kr, Sándor István 10 kr, Pap Mihály 10 kr, Jakab István 10 kr, Orosz Mihály 2 fr, Tóth Bálint 20 kr, Polgár Ferencz 20 kr, Öri László 10 kr, Kenyeres János 6 kr, Szabó András 30 kr, Jóna György 10 kr, Mester György 10 kr, Ladányi Dánielné 10 kr, Csóka Pál 10 kr, Sipos István vejével 40 kr, Deák György 20 kr, Öri István 40 kr, Borbély János 40 kr, Deák Mihályné 20 kr, Cser József 20 kr, Nagy Sándor 20 kr, Varga József 10 kr, Török Ferencz 10 kr, Sziló István 10 kr, Nagy János 10 kr, Arany Istvánné 10 kr, Püzesi István 10 kr, Diószegi János 20 kr, Bakos János 20 kr, Sáfrán János 20 kr, Faragó István 20 kr, Székely Lajos 30 kr, Tomori István 10 kr, Daku Mihály 30 kr, Szili József 10 kr, Tóth István 10 kr, Polgári Mihály 10 kr, Nádudvari György 10 kr, Nagy István 20 kr, Fischer József 10 kr, Vertheim Márton 20 kr, Kovács Péter 40 kr, Veres István 10 kr, Kis János 10 kr, Józsa Ferenczné 10 kr, Varga Lajos 20 kr, Kun István 20 kr, Dávid Mihály 10 kr, Kozma András 10 kr, Kis István 10 kr, Burai István 10 kr, Szatmári Péter 10 kr, Jóna János 10 kr, Szilágyi Gábor 34 kr. — 11 frt.

Nagy Pál 20 kr, Arany András 1 fr, Kuczik Mihály 20 kr, Horvát Andrásné 50 kr, Kovács Péter 20 kr, Orbán János 10 kr, Séfer János 10 kr, Jook Ferencz 13 kr, ifj. Bánóczy Antal 50 kr, Mayer Antal 20 kr, Rác Mihály 1 fr, Ungvári József 40 kr, Gulyás Mihályné 20 kr, Vas István 6 kr, Somogyi Mihály 20 kr, Komáromi Mihály 10 kr, Salánki Sándor 20 kr, Orbán József 10 kr, Toroczka János 50 kr, Balla Istvánné 10 kr, Nyilas Mihály 1 fr, Balla Mihály 20 kr, öz. Nagy Jánosné és Bőszörményi József 50 kr, Kovács András 10 kr, Nagy Imre 10 kr, Tóth József 10 kr, Pap Ferencz 50 kr, Csapó Mihályné 20 kr, Miskolczi Mihály 10 kr, Balog János 50 kr, Györfi József 10 kr, Pál István 30 kr, Szatmári Péterné 40 kr, Szegedi Mihályné 10 kr, Pataki György 5 kr, Eklé János 20 kr, Horváth György 1 fr, Kovács István 20 kr, Barta János 40 kr, Ökrös János 30 kr, Tóth József 1 fr, Bihari István 1 fr, Sós István 1 fr, Pomor István 20 kr,

Pomor György 10 kr, Györosi Sándor 10 kr, Pataki György 10 kr, Both József 20 kr, Tóth Ferencz 1 fr, Makó István 20 kr, Kapros János 50 kr, Bihari Mihály 40 kr, Nagy Ferencz 20 kr, Szentpéteri János 1 fr, Szentpéteri György 20 kr, Nagy Sándor 10 kr, Kis József 1 fr, Szóke István 40 kr, Révész István 10 kr, Rác György 10 kr, Gede Istvánné 20 kr, Szilágyi István 20 kr, Rác István 1 fr. — 22 frt 64 kr.

A 13, 14, 15 és 16-dik számban közlötték egész kiigazított összege 2047 frt 54 kr. és két darab cs. arany.

Nyilt-lér.

Tisztelettel felkérjük ezennel t. Ormódi Bertalan urat, kinek jelenlegi tartózkodási helyét biztosan nem tudjuk, hogy arra nézve: mikor és mikép fognak, az „Országgyűlési naptár”-ra még tavaly felküldött előfizetések kárpótoltatni? nyilatkozni sziveskedjék.

Debreczen. 1862. martius.

Csáthy és társa.

Értesítés.

A debreczeni István gözmalom társulatnak folyó év Martius 9-kén tartott közgyűlése, a mult évi tiszta jövedelemből, egy egész 105 afrtos részvényre, 30 frt osztalékot határozván kiadni: a részvényesek ezennel értesítetnek, hogy osztalékaikat eredeti részvényeik előmutatása mellett f. év April 1-ső napjától kezdve, December 31-dikéig, a társulati pénztárból bármikor kivehetik; — ezen határidő alatt ki nem vett osztalékok, az alapszabályok szerint a társulat tulajdonává válván, azoknak hazai jótékony célra fordításáról, a jövő évi közgyűlés fog rendelkezni.

Debreczen Martius 20. 1862.

Komlóssy Imre mk. társulati elnök.

Vincze Viktor mk. jegyző.

Piacziárak mart. 25-kén.

Közepár: 1 Pozsonyi mérő tiszta buza 4 f. 20 kr. — Kétszeres 3 f. 30 kr. — Rozs 2 f. 80 kr. — Árpa 1 f. 90 kr. — Zab 1 f. 45 kr. — Tengeri 2 f. 90 kr. — Köles 3 f. — kr. — Kása 5 f. 20 kr. — Egy mázsa szalonna 34 — 34 frt. 50 kr. — Egy font marhahus 19 kr.

Kiadja a debreczeni Szinügyegylet.

Szerkeszti: Illésy György.